

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3141/2019
28.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прекајац, адвокат из ..., против туженог „Стар мастер“ ДОО из Куле, чији је пуномоћник Кнези Антун, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 832/19 од 13.05.2019. године, у седници од 28.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 832/19 од 13.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1. 261/2018 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке поништено је решење туженог бр. 30/2018 од 21.03.2018. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и тужени је обавезан да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да га тужени распореди на раније послове. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 832/19 од 13.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18), и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом, а због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1., 3., 5., 7. и 9. ЗПП ревизија се не може поднети, према члану 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, побијаним решењем туженог од 21.03.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду због неостваривања резултата рада, односно непоседавања потребних знања и способности за обављање послова које ради. У образложењу решења наведено је да је директор туженог на основу резултата рада тужиоца у посматраном периоду утврдио да тужилац не остварује резултате рада утврђене планом пословања, односно да нема потребна знања и способности за обављање посла на који је распоређен, те да је дописом од 26.10.2017. године тужилац обавештен о недостацима у његовом раду, да му је дато упозорење и упутство, као и примерени рок за побољшање резултата рада. Наведено је да тужилац није у датом примереном року поступио у складу са упутствима послодавца и побољшао свој рад, због чега му је отказан уговор о раду. У поступку је утврђено да је тужилац 21.03.2018. године потписао решење којим му је отказан уговор о раду, а истом приликом је потписао и упозорење о отказним разлозима које је носило датум 26.10.2017. године, и у коме је наведено да у периоду јун – септембар 2017. године тужилац није испунио задате критеријуме и остварио резултате рада утврђене планом пословања, да нема потребна знања и способности за обављање посла на који је распоређен, да је тужиоцу указано на пропусте, начин и инструкције на који треба да их превазиђе, уз остављени рок од 15 дана. Тужилац је ово упозорење прочитао, али му примерак упозорења није уручен.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је побијано отказно решење поништено и тужени обавезан да тужиоца врати на рад.

Према члану 179. став 1. тачка 1. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако не остварује резултате рада или нема потребна знања и способности за обављање послова на којима ради. Чланом 180а. је прописано да послодавац може запосленом из члана 179. став 1. тачка 1. овог закона да откаже уговор о раду или изрекне неку од мера из члана 179а. овог закона, ако му је претходно дао писано обавештење у вези са недостацима у његовом раду, упутствима и примереним роком за побољшање рада, а запослени не побољша рад у остављеном року.

У поступку је утврђено да је тужиоцу писано обавештење у вези са недостацима у његовом раду, упутствима и роком за побољшање рада тужени доставио заједно са решењем о отказу уговора о раду дана 21.03.2018. године, те да му ово упозорење није достављено 26.10.2017. године, иако је било датирано са овим датумом. Из наведеног произилази да оваквим поступањем туженог тужиоцу није дата могућност да отклони пропусте у свом раду у примереном року, зато нису били испуњени услови за отказ уговора о раду из чл. 179. став 1. тачка 1. и 180а. Закона о раду, па је побијано отказно решење незаконито. С обзиром на наведено, тужени је у обавези да тужиоца врати на рад, у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права, а наводима којима се истиче да је тужилац упозорење примио 26.10.2017. године, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић